

Herudover henvises til 1989-betænkningen, s. 59-63.

Reglerne om tilladelse til udsættelse med straffuldbyrdselsen skal i øvrigt sammenholdes med reglerne om tilladelse til straffabrydelse. Efter praksis skal der foreligge vægtigere grunde til at afbryde straffuldbyrdselsen end for at udsætte straffuldbyrdselsen, jf. pkt. 5.10. nedenfor. Indgives ansøgning om udsættelse med en del af straffuldbyrdselsen, før straffuldbyrdselsen iværksættes, behandles ansøgningen efter reglerne om udsættelse med straffuldbyrdselsen.

5.3.2. Straffelovrådets forslag

Om arbejdsgruppens overvejelser henvises til 1989-betænkningen, s. 63-64, 646-647, jf. §§ 10-13 i arbejdsgruppens lovudkast, og s. 684-686, og om Straffelovrådets overvejelser henvises til 1998-betænkningen, s. 98-99, jf. §§ 10-13 i rådets lovudkast, og s. 154-159.

Straffelovrådet kan med enkelte redaktionelle ændringer tiltræde arbejdsgruppens forslag.

Rådet foreslår på den baggrund, at der som § 10 i rådets lovudkast indsættes en bestemmelse, hvorefter justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, kan bestemme, at fuldbyrdelsen af en fængselsstraf eller en del af denne skal udsættes, når hensynet til den dømte, herunder dennes arbejds-, uddannelses-, familie- eller helbredsmæssige forhold taler herfor, og hensynet til retshåndhævelsen ikke taler imod udsættelse af straffuldbyrdselsen.

§ 10 svarer til den administrative praksis, der i dag følges på området. § 10 tilsligter sammen med § 12 i rådets lovudkast, der omtales nedenfor, at erstatte de nugældende regler i retsplejelovens §§ 1000 og 1001. Det bemærkes herved, at reglerne om rettens og lægdommernes adgang til at indstille den dømte til benådning ikke længere har praktisk betydning, idet de oprindeligt blev indført med henblik på dødsstraffen, som blev endeligt ophævet ved lov nr. 1097 af 22. december 1993.

Som nævnt under pkt. 5.3.1. ovenfor, indebærer § 1001, stk. 1, at straffuldbyrdselsen skal udsættes, hvis den dømte bliver alvorligt syg. § 10 i rådets lovudkast afviger herved fra retsplejelovens regel, idet udsættelse med straffuldbyrdselsen efter denne bestemmelse forudsætter, at der er meddelt tilladelse hertil efter en konkret vurdering. Afgivelsen har imidlertid ingen praktisk betydning, idet alvorlig sygdom i praksis altid fører til, at straffuldbyrdselsen udsættes.

Som § 11 i rådets lovudkast foreslås en bestemmelse, der giver justitsministeren hjemmel til at fastsætte regler om behandlingen af sager om udsættelse af

straffuldbyrdselsen og om den administrative behandling af sager om benådning. Justitsministeren kan i forbindelse hermed bestemme, at der kun tillægges ansøgninger, indgivet inden udløbet af bestemte frister, opsættende virkning efter § 12 i rådets lovudkast. Formålet med bestemmelsen, der svarer til den administrative praksis, der i dag følges på området, er bl.a. at modvirke, at der indgives ansøgning om udsættelse med straffuldbyrdselsen mv. umiddelbart før straffuldbyrdselsens iværksættelse med den følge, at ansøgningen tillægges opsættende virkning, og straffuldbyrdselsen derved udsættes.

Som § 12 i rådets lovudkast foreslås bestemmelser om udsættelse af straffuldbyrdselsen på behandlingen af en ansøgning herom eller om benådning. Forslaget svarer til de gældende administrative regler på området.

Efter § 12, stk. 1, skal straffuldbyrdselsen udsættes, når en dømt på fri fod rettidigt søger om udsættelse eller benådning, indtil der er truffet afgørelse i sagen. Har den dømte tidligere fået straffuldbyrdselsen udsat eller fået afslag på en ansøgning om udsættelse eller benådning, skal straffuldbyrdselsen kun udsættes på behandlingen af den nye ansøgning, når denne indeholder nye væsentlige oplysninger, hvis rigtighed så vidt muligt er godtgjort, eller der i øvrigt er særlig grund til at afvente afgørelsen af den nye ansøgning, jf. § 12, stk. 2, i rådets lovudkast.

Som det fremgår, er § 12, stk. 1, begrænset til dømte på fri fod. Ansøgning fra dømte, der er varetægtsfængslet efter dom, behandles som hidtil som en anmodning om løsladelse, der forelægges politiet eller retten med henblik på, at spørgsmålet om løsladelse kan afgøres efter retsplejelovens regler. Endvidere behandles ansøgning fra dømte, der er ved at afsone en anden straf, som en anmodning om afbrydelse af straffuldbyrdselsen, idet flere straffe efter rådets lovudkast normalt fuldbyrdes i forlængelse af hinanden, jf. pkt. 5.10. nedenfor.

Endelig er som § 13, stk. 1, i rådets lovudkast indsat en bestemmelse, hvorefter udsættelse af straffuldbyrdselsen betinges af, at den dømte ikke begår strafbart forhold, og kan betinges af, at den dømte i øvrigt overholder fastsatte vilkår, herunder undergiver sig tilsyn af kriminalforsorgen.

Hertil føjes i stk. 2 en bestemmelse, der giver mulighed for at tilbagekalde tilladelsen, således at straffuldbyrdselsen herefter skal påbegyndes snarest muligt, hvis den dømte ikke overholder de fastsatte vilkår, f.eks. ved at begå strafbart forhold i udsættelsesperioden, eller på ny dømmes for strafbart forhold, dvs. forhold begået forud for idømmelsen af den straf,